

skulde være, at Lægsvæsenet skulde overtages af Retsbetjentene forinden Skiftejurisdictionen der, hvor Skiftejurisdictionen tilkommer Amtsforvalterne.

Justitsministeren: Jeg seer ikke, at § 2 foranlediger nogen Tvivl om, at jo Lægsvæsenet skal følge med ved Overgangen af Skiftejurisdictionen.

Krieger: Jeg vil tillade mig at spørge den høttagede Justitsminister, om det er Meningen, at den Regel, som forøvrigt er givet i § 2, hvorefter Forandringer i Lægsvæsenets Bestyrelse skulde foregaae samtidigt med Forandring i Skiftejurisdictionen og Overformynderibestyrelsen, ikke skulde gjælde forsaavidt nogen Amtsforvalter tillige har med Lægsvæsenet at gjøre, thi hvis dette ikke er Meningen, ja saa kunde man gjerne beholde Udtrykket 1ste Januar 1851. Men jeg troede, at man vilde sammenstille disse Tilfælde aldeles, og hvis den Forudsætning var rigtig, at Forholdene afgjøres under Et og ikke enkeltviis, saa troer jeg, Forandringen var nødvendig efter den Beslutning, Thinget for et Døgn siden har taget (Ja! Ja!).

Justitsministeren: Da jeg først blev bekendt med det Forslag, som Udvalget har stillet her, da jeg kom i Thinget idag, har jeg ikke havt Leilighed til nærmere at overveie det, men efter hvad den sidste Taler har ytret, maa jeg erkjende, at det vilde have sine gode Sider, naar denne Redactionsforandring foregik i Begyndelsen til § 2, da det ellers let kunde føre til den Misforstaaelse, som om Lægsbestyrelsen, naahængig af Skiftejurisdictionen og Overformynderibestyrelsen, strax skulde overgaae til Retsbetjentene, hvilket ikke kan være Meningen.

Krieger: Altsaa er man nu enig fra alle Sider om, at Forslaget fortjener at antages.

Da Ingen mere begjerede Ordet, skred man til Afstemning, hvorved Udvalgets Forslag til § 2, at Ordene i Begyndelsen af Paragraphen: „Fra 1ste Januar 1851“ forandres til:

„Til den i § 1 bestemte Tid“, vedtoges eenstemmigt med 72 Stemmer.

Efterat Formanden derefter havde anmeldt, at Udvalget havde tilbagetaget sit Forslag om, at § 3 skulde udgaae, uden at dette Forslag derefter optoges af Noget, var saaledes 3die Behandling af Lovudkastet tilendebragt.

Ingen begjerede at ytre sig over Loven i dens Heelhed, og man skred derfor til Afstemning, hvorved Loven i dens Heelhed, nu saalydende:

L o v

hvorved den jorddrotlige Skiftejurisdiction og Overformynderi-Bestyrelse samt den Godseierne med flere paalagte Bestyrelse af Lægsvæsenet ophæves.

§ 1.

Den med Besiddelsen af Lehn samt med complete Sadegaarde og visse andre Eiendomme forbundne Ret til Skiftehold med tilhørende Overformynderibestyrelse, derunder den indbefattet, der paa det Kongelige Fordegods har været udøvet af Godsinspecteurer eller Forvaltere, ophører fra 1ste Januar 1851 og overtages da i Herrederne og de kongelige Birker af de deri bekliffede Retsbetjente, hvormod det for de hidtil saakaldte private Birkers Vedkommende overlades til Regjeringen i hvert enkelt Tilfælde at anordne, hvorvidt de omhandlede Forretninger skulle overdrages til de i disse Birker ansatte Birkebetjente eller til den vedkommende Herredsfoged. Paa lige Maade bør den visse Amtsforvaltere tillagte Skiftejurisdiction overtages af vedkommende Retsbetjente, saasnuart dette kan iværksættes uden Byrde for Statskassen.

§ 2.

Til den i § 1 bestemte Tid ophører ligeledes den Forpligtelse, der hidtil har paahvilet Lehnsbesiddere og Godseiere samt Bestyrerne af visse offentlige Stiftelser til at forestaae Lægsvæsenet paa de dem underliggende God-